

ת"פ 31699/06 - מדינת ישראל נגד מונדר אלהואשלה, רמי^{הוואשלה}

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 20-06-31699
23 דצמבר 2020

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית גינט

נגד

הנאשמים

1. מונדר אלהואשלה

ע"י ב"כ עו"ד סעדיה יחיא

2. רמי הוואשלה

ע"י ב"כ עו"ד ווהבי איחסאן

ចור דין

1.

הנאשמים הושעו על פי הודהתם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ביצוע עבירות של תקיפה לשם גנבה וגנבה, עבירות לפי סעיפים 381(א)(2) בנסיבות 381(ג) ו-384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובdot כתוב האישום המתוקן עולה כי בין הנאים והשותף לבין המטלון אין כל הכרות מוקדמת. היכרות שטחית מוקדמת, כאשר בין הנאים והשותף לבין המטלון אין כל הכרות מוקדמת.

בתאריך 06.06.2020 סמוך לשעה 16:00, שהה המטלון במרכז מסחרי בbara שבע, כאשר במקום ובמועד הנ"ל שהו במקום גם הנאים והשותף. בשלב כלשהו, החלו בין המטלון, הנאים והשותף חילופי דברים אשר תוכנם אינם ידוע בבדיקה. סמוך לשעה 17:00 הגיעו המטלון, הנאים והשותף לסמטה בbara שבע. בנקודות זמן שונות, במהלך האירועים המתוארים, החליטו הנאים והשותף לתקוף בצוותא את המטלון במטרה לגנבו. במקום ובמועד הנ"ל, תקפו הנאים והשותף את המטלון כאשר אחד מהם אחז בצווארו ובפיו על מנת שלא יצעק, אחד מהם אחז בידו והשלישי הכנס ידו לכיסי מכנסיו של המטלון על מנת לגנבו את תוכנם. הנאים והשותף נטלו טלפון נייד מסוג "סמסונג", 150 נ", מפתחות ותעודת זהות ונמלטו מהמקום.

3. בין הצדדים לא הייתה הסכמה עונשית לעניין העונש וכל צד טعن באופן חופשי.

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את האירוע מושא כתב האישום המתוקן נע בין 20 ל-36 חודשים מאסר.

המאשימה עטרה להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש של 30 חודשים מאסר תוך הפעלה במצבר של עונש מאסר מותנה שנתי ועומד כנגד כל אחד מהנאשמים, מאסר על תנאי ופיקוח למטלון.

המואשימה התייחסה בטיעונה לערכיהם המוגנים שנפגעו, לרבות ההגנה על שלומו, גופו ונפשו של האדם והשומרה על הסדר הציבורי. כן טענה המואשימה כי הנאשמים פגעו בכבוזו של המתלון ובזכותו להתהלך חופשי.

המואשימה התייחסה לתקנון שקדם לביצוע העבירות, לעובדה שהנאשמים פעלו בצוותא, לעובדה שהעבירות בוצעו בסמיטה, לנזק שצפו היה להיגרם מביצוע העבירות, לאופי התקיפה של המתלון ולפגיעה שנגרמה בפועל למATALON. המואשימה הדגישה את הפגיעה שנגרמה למATALON גם בשם לב לכך שהטלפון הנייד שלו, על חשיבותו של מכשיר זה בימינו אנו, נגנב מהמתלון במהלך האירוע.

המואשימה התייחסה לעובדה שנייה הנאשמים ביצעו את העבירות כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדם, מה שלא הרתיע אותם מלבוש ולבצע עבירות. המואשימה ביקשה לתת משקל לשיקול הרתעת הרבים ולצורך להילחם בתופעה שכיחה זו של התקיפה אזרחים תמיימים.

המואשימה הפנתה לפסיקה לצורך תמיכה בטיעונה.

5. ב"כ הנאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם את האירוע מושא כתוב האישום המתווך נע בין מס' חודשי מאסר שיקול וירצוי בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם 1 עתר להטיל על הנאשם 1 עונש של מאסר בפועל (בהעדר יכולת לרצות המאסר בעבודות שירות נוכח כך שהנ帀ם 1 עצור) לתקופה של כ-חודשיים- שלושה ולהפעיל את המאסר המותנה תלוי ועומד כנגדו, חלקו במצטרבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה כך שscr כל התקופה תעמוד על כ-7 חודשים, היא תקופה המעצר בה נתון עד כה הנאשם 1. כן עתר ב"כ הנאשם 1 להטיל על הנאשם 1 עונש של מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם 1 הדגיש בטיעונו את השינוי שחל בכתב האישום עם תיקונו, כאשר בעניין זה ציין כי התקoon נושא על ראיות שהיו קיימות מלכתחילה בתיק. כן הוסיף כי על דרך- כלל כתב אישום דוגמת כתב האישום המתווך אשר יוחס לנאים בסופו של יום נידון בבית משפט השלום.

ב"כ הנאשם 1 טען כי האירוע מושא כתוב האישום המתווך היה ספונטני, מתגלגל ולא מתוכנן וכי האליםות שאפיינה את האירוע לא הייתה חמורה.

ב"כ הנאשם 1 התייחס בהרחבה לנטיותיו האישיות- משפחתיות המורכבות של הנאשם. בעניין זה ציין כי הנאשם 1 הוא גבר בן 22 וכן ניתן להתייחס אליו כאב גיר- צער. כן טען כי הנאשם 1 גדול במשפחה אשר לא סיפקה לו את הצרכים הבסיסיים ואף היה נתן לאלימות במסגרת המשפחה. ב"כ הנאשם 1 הוסיף כי הנאשם 1 התנסה להשתלב במעגל העבודה ועקב כך התדרדר לשימוש בסמים, מה שבתורו הוביל להתרצות מחלת נשך. ב"כ הנאשם 1 צירף מסמר מאט הפסיכיאטר המחויז ממנה עולה כי הנאשם 1 סובל מסכיזופרניה. ב"כ הנאשם 1 הוסיף כי בהעדר תמיכה משפחתיות יוכל לגייס כוחות מצד הנאשם 1 התקשה הוא להשתלב בהליך טיפולו במסגרת הליך המעצר ומכאן שלא נמצא להפנות לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير לעניין העונש, מה עוד שבהתאם לעמודתו העונשית הנאים כבר ריצה את תקופה המאסר ההולמת לאירוע ומכאן שלא נכן היה להמתין לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

עמוד 2

חרף האמור, ב"כ הנאשם 1 ביקש מבית המשפט שלא להזכיר את היד עם הנאשם 1 וזאת כדי ליתן בידו את האפשרות לחזור למסלול חיים נורטטיבי עם שחרורו מן המאסר.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה מטעמו תוך שהוסיף כי הפסיקה שהגישה המאשימה איננה רלוונטית לעניינו.

6. ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם את האירוע מושא כתוב האישום המתוקן נع בין חודשיים מאסר אשר יכול וירצז בעבודות שירות ועד לשמונה חודשי מאסר.

אף ב"כ הנאשם 2 עתר להסתפק בתקופת מאסר החופפת את תקופת המעצר בה נתן הנאשם 2 (כשבועה חודשים) וזאת לאחר שפעל המאסר המותנה התליי ועומד כנגדו (חלק במצטבר וחלק בחופף לעונש שיטול בגין תיק זה). ב"כ הנאשם 2 עתר להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם 2 הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשם 1 בכל הקשור לכך שמדובר באירוע לא מתוכנן, ספונטני ורגען, נעדר כל תכנון. ב"כ הנאשם 2 הוסיף כי רף האלים שהופעל באירוע נמצא במדרג הנמוך, כי לא היה שימוש בכלי נשק קר או חם, כי מדובר באירוע שנמשך זמן קצר מאוד וכן שהוא "שלל" של הגניבה הוא לא בעל ערך רב במיוחד חרף ההבנה כי טלפון נייד יש חשיבות יהודית בימינו.

ב"כ הנאשם 2 הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשם 1 בכל הקשור לנטיות המשפחתיות המורכבות תוך שהזכיר כי הנאשם 2 הוא אחיו של הנאשם 1. ב"כ הנאשם 2 טען כי אף לנאשם 2 מצב נפשי מורכב כשהפינה בעניין זה למרשם הפלילי שלו ממנה עולה כי אחד ההליכים שהתנהלו כנגדו הפסיק בשל מצבו הנפשי. ב"כ הנאשם 2 ביקש, כמו ב"כ הנאשם 1, ליתן משקל לכך שהנאשמים הודיעו וחסכו זמן שיפוטי ואף חסכו מהמתalon להעיד.

ב"כ הנאשם 2 הפנה אף הוא לפסיקה לאמתיה בעמדתו העונשית תוך שערך הבדיקה בין הפסיקה שהגישה המאשימה למקרה דנן.

7. הנאשם 1 מסר כי הוא מצטער, כי הוא רוצה לפתח דף חדש, כי הוא בן 22, רווק ומתגורר בגפו.

8. הנאשם 2 מסר כי הוא מצטער, כי הוא רוצה לפתח דף חדש, כי הוא בן 26, כי הוא רווק, וכי הוא מתגורר ברחוב עם אח שלו וכן שהוא מבקש מבית המשפט להתחשב בו ובאחיו.

דין והכרעה

9. סבורני כי מתחם העונש ההולם את האירוע מושא כתוב האישום המתוקן צריך לנوع בין 10 ל-20 חודשים מאסר.

בקביעת מתחם זה התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובפסיקה הנוגגת.

10. כאמור בכתב האישום המתוון, הנאשם והשותף החליטו לאחר חילופי דברים שהיו עם המתלוון לתקוף את המתלוון בצוותא במטרה לגנוב. ההחלטה יצא לפועל בסמלה באזרע, כאשר השלושה משתפים פעולה לצורך ישום ההחלטה. לכל אחד מהשלושה היה תפקיד. כאמור, האחד אחז בצווארו של המתלוון ומנע ממנו את יכולת לצעוק כאשר גם אחז בפיו. השני אחז בידו והשלישי הוא זה שגנב מהמתלוון את שגנבו לו. מדובר אם כן בשיתוף פעולה מובהק של השלושה.

בנסיבות כן, הנאשםים הגיעו בערכיהם המוגנים של שמירה על שלומם וגוף של אדם, שמירה על הקניין של האדם ושמירה על הסדר הציבורי.

11. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בעניינו היא לא מבוטלת כלל ועיקר.

אף אם האלים שהפעילה כלפי המתלוון לא התאפיינה בחומרה יתרה, ואף אם לא נגרמו למתלוון נזקים פיזיים ממשמעותיים, בណך ניתן להבין את האימה שזה חש עת השלושה התנפלו עליו וגבנו ממנו את שגנבו.

בע"פ 5942/13 **אבו דלו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 10.02.2014), פסקה יב' נאמרו הדברים הבאים, שיפים גם לעניינו:

"יש לציין עוד, כי נטילת חפץ מעלה גוף של אדם כנגד רצונו מעלה, ברוב רובם של המקרים, חשש לפגיעה גופנית, נפשית או שתihan גם יחד בקרבן העבירה. אכן, לעיתים קרובות עלולה נטילת חפץ מעלה גוף של אדם למצאו טראומה אצל הקרבן, אף אם נטילת החפץ לא לוותה בהפעלת כוח רב מצדו של המבצע או בהתנגדותו של הקרבן בשל פחד או בשל שיתוק הנובע מפחד...".

לא זו אף זו. בעניינו לא מדובר רק בתקיפה ובפגיעה בשלומו ובבטחו של המתלוון כי אם גם בגיןה ממנו. הנאשםים יחד עם השותף גנבו מתלוון מפתחות, תעוזת זהות, 150 נ"ז ואת מכשיר הטלפון הנייד שלו מסוג "סמסונג".

חטיפה וגניבת מכשירי טלפון נייד הפכה לטופעה נפוצה ולאמצעי לעשיית רוחם קל תוך התפתחותם של "שוק שחור" למכירת מכשירים גנובים. מעבר לנזק הכלכלי שיש בגיןה המכשיר הנייד של המתלוון, יש לתת את הדעת גם לפגיעה בפרטיות עקב איבוד וחשיפה של פרטיהם אישיים שהמורים במכשיר הנייד כמו רישימת אנשי קשר, מספריו הטלפון, תמונות, ימן, רשימות אישיות ועוד. בנסיבות אלו, ברוי כי עגמת הנפש הנגרמת לבעליו של הטלפון הנייד בעקבות גניבתו היא ממשמעותית. לעניין זה ראו דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 14.07.2015), פסקה 7:

"בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתחש למעמד ש滔滔 הסمارטפון בחו"ל חלקים נכבדים הציבור. כאמור, הסмарטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגיןם נתפס המכשיר בעיני רבים לי' צינור' אל העולם שבחוץ, ואף לפטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חשובות. מכאן קשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו...".

.12. באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות יש ראיית לחתת את הדעת כי אלו בוצעו על-ידי שלושה מעורבים. המחוקק מצא לראות בעובדה שעבירה של תקיפה לשם גנבה שנעבירה על-ידי יותר מאשר אנשים כמפורט אשר מחמירה את העבירה ואת העונש שלצדיה. סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין הדן בעבירה "רגילה" של תקיפה לשם גנבה קובע כי העונש המקסימלי שלצדיה של עבירה זו הוא שלוש שנים, בעוד שסעיף 381(א)(2) בנסיבות סעיף 381(ג) לחוק העונשין, הוא הסעיף בו הורשו הנאים, קובע כי העונש המקסימלי שלצדיה של עבירה זו הוא חמש שנים מסר.

noch האמור, ניתן לנמקות מוצא לומר כי בעניינו העבירה של תקיפה לשם גנבה בוצעה בנسبות שלא ניתן לומר שהן קלות, וזאת אף עצם העובדה שלושה אנשים היו מעורבים בה.

ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירות נתתי דעתך גם לנזקים שנגרמו למTELON- הן בפן הפיזי, הן בפן הרגשי והן בפן הקנייני לרבות בהקשר של גניבת טלפון נייד כمفורת לעיל, לצד גניבת כסף מזומן ופריטים נוספים, ולנזקים שעלוולים היו להיגרם למTELON לו האירוע היה מסלים.

מן הצד השני נתתי לך שהאירוע לא התאפשר בתכנון מפורט והוא אכן נדמה יותר כאירוע ספונטני ומתרgal על אף החלטה המוקדמת במידה לתקוף את המTELON כדי לגנוב ממנו; לך שכן האירוע לא לווה באלים חריגה ולא תוך שימוש בשתק חם או קר, לך שלא נגרמו למTELON פגיעות פיזיות ממשיות ולאחר מכן שחרר שגנגב הוא לא חרג בהיקפו, בכפוף להתייחסות הנ"ל לעניין הטלפון הניד שגנגב.

.13. באשר לפסקה הנוגגת הרי שזו מגוננת ותלויה, מطبع הדברים, בנسبות ה"עשה" לרבות עבורי הפלילי ושאלת שילובו בהליך שיקום ובנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי התקיפה ותוצאתה, טיבו של הרכוש שנגנגב, מספר המעורבים וכיוצא באלה נתונים שמייחדים את האירוע.

ישם אל לב כי לא פעם הפסקה הנוגגת בעבירה של תקיפה לשם גנבה לא מתיחסת לנסיבת המחמיר של שלושה מעורבים, דהיינו להרשעה בעבירה לפי סעיף 381(א)(2)(ג) כבעניינו, ואף בפסקה אליה הפנו הצדדים לא ذובר בעבירה דן.

יחד עם זאת, ניתן לומר כי ככל הענישה נעה בין מספר חודשי מסר, אשר במקרים הקלים מרצים בדרך של עבודות שירות ועד כשנתיים מסר במקרים היותר חמורים.

בע"פ 6128/08 **שמעון שביב נ' מדינת ישראל** (הורסם בנוו, 27.11.2008) בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירה של גנבה לשם תקיפה בצוותא עם אחר בacr שגנבו ממנו שני מכשירי טלפון

ニידים, ארנק ובו כסף ועוד, והותיר על כנו עונש של שנתיים מאסר והפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר.

ברע"פ 2797/09 **חני גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.4.09) בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה בכך שיחד עם אחר גנב את תיקה של אשה ובו הינו 10,000 דולר והותיר על כנו עונש של 15 חודשים מאסר שהשיט עליו בית המשפט המחויז לאחר שקיבל את ערעו וփחת את עונשו מ-22 חודשים מאסר (כולל הפעלת מאסר מותנה) שהשיט עליו בית משפט השלום בשל מאמציו להיגמל מסמים והמלצת שירות המבחן.

ברע"פ 9250/08 **מרקן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.11.08) בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה לשם גניבה ועבירה של גניבה בכך שתקף את המתלוונת, תפס את התקיק שהיה על כתפה ולמרות התנגדותה משך בכך את התקיק (שהכיל טלפונים ניידים, כסף, דרכון ומסמכים שונים) והותיר על כנו עונש של 18 חודשים מאסר שהשיט עליו בית משפט המחויז שקיבל את ערעו וփחת את עונשו ל-18 חודשים מאסר חלף 24 חודשים מאסר שהשיט עליו בית משפט השלום. צוין כי במקרה זה צירף הנאשם שני תיקים נוספים, האחד של החזקת סמ' לצריכה עצמאית והשני של הפרת הוראה חוקית ובנוספּה העונש כלל הפעלה חלקית של מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם. אף במקרה זה הסקלה בעונש התבססה על המלצה חיובית של שירות המבחן נוכח הליך טיפול שעבר הנאשם.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 18-01-01-23271 **מדינת ישראל נ' גוסלקר** (פורסם בנבו, 31.5.2018), בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכבד ונסיבות אישיות קשות שהורשע בשתי עבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה בעבירה של ניסיון גניבה עונש של 35 חודשים מאסר בפועל כולל הפעלת של מאסר על תנאי בן 5 חודשים שחודשים מהם ירוצו במצטבר.

בע"פ (מחוזי-ת"א-יפו) 48087-02-13 **הוקובי נ' מדינת ישראל** (אתר בתי המשפט, 28.1.2013) קיבל בית המשפט את ערעורו של הנאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה לשם גניבה ועבירת גניבה בכך שיחד עם אחר תקף באגרופים את המתלוון הפילו אותו ארצתה בעטו בגופו ריססו את עיניו בגז פלפל וגנבו ממנו ארנק וטלפון נייד וփחת את עונשו ל 18 חודשים מאסר חלף 30 חודשים מאסר שהשיט עליו בית המשפט השלום. נקבע כי לעובדה שההתביעה בחרה להאשים בעבירה של תקיפה לשם גניבה ולא בשוד, יש השלכה על מתחם הענישה, וכי המתחם שנקבע חורג מהענישה הונחת ועל כן הוקל בעונשו ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי-חו') 15-06-06-51506 **מדינת ישראל נ' חדיד** (פורסם בנבו, 26.06.2016) נידון הנאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה (טלפון נייד) לששה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווה. במקרה זה הנאשם תיאם עם המתלוונת את רכישת מכשיר טלפון נייד שלא ולאחר שפגש בה משך את המכשיר מידיה תוך שהוא דוחף אותה כדי לגנוב את המכשיר. במקרה זה דבר בגיןו היה בן 19 בעת ביצוע העבירות ובענינו ניתנה המלצה חיובית של שירות המבחן.

עינתי בפסקה שהגישו הצדדים. בפסקת המאשימה דבר או בהסדרים סגורים (ע"פ 9048/11 איברים מוחמד נ' מדינת ישראל), או בעבירות דומות שבוצעו על-ידי שב"ח (ת"פ 57458-01-17 מדינת ישראל נ' ג'בארין) ובמקרה אחר דבר בתקיפת קטן שנגרמו לו חבלות משמעותיות בפנוי (ת"פ 1323-07-15 מדינת ישראל נ' אלקרען).

בפסקה שהגישה העומת זאת דבר בנאשם בן 19 אשר שולב בהליך טיפול, נעדר עבר פלילי ואשר בעניינו ניתנה המלצה חיובית לטיפול (ת"פ 41875-11-18 מדינת ישראל נ' דהאבשה). פסק דין יחיד שדומה בענייננו, מבחינת העבירות, הוא ת"פ 29346-08-14 מדינת ישראל נ' ג'מאל חאן אשר נעבר בנסיבות חמימות בעניינו ואולם באותו מקרה לא ייחסה לנאשם אלימות פיזית כלפי מי מהتلוננים כי מכוח השותפות, בחר להזות על אף קשים ראייתם שהיו בעניינו, נאשם שנקלע למצוקה נפשית עבור לביצוע העבירות, בעל משפחה וاب לילדים קטינים, נעדר עבר פלילי ואשר ביקש לפצות את המתלוננים בסכום של 30,000 ל"ן. בנסיבות אלו מצא בית המשפט המחויז להטיל על הנאשם עונש של ששה חודשים מאסר בעבודות שירות.

לא מצאתי לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם, ובתוך המתחם מצאתי לחת משקל להודאת הנאים במיוחס להם, הודהה אשר יש בה משום לקיחת אחראיות וחיסכון בזמן שיפוט; לנסיבותיהם האישיות - משפחתיות המורכבות של הנאים כולה מדברי ב"כ הנאים והנאים עצם ולפניה של העונש בנאים בין היתר בשם לב לנצח הנפשי והמשפחה.

כאמור, ב"כ הנאשם 1 צירף חוות דעת של פסיכיאטר מוחזqi במסגרת תיק מעצר הקשור, ככל הנראה, בתיק שבכותרת וממנו עולה כי הנאשם 1 אכן מאובחן קלוקה בסכיזופרניה. יחד עם זאת, צוין בחוות הדעת כי הנאשם ידוע וכי שמתmesh בסמים שונים וכי שנקלע למצבים פסיכוטיים על רקע השימוש בסמים. הפסיכיאטר המחויז מצא את הנאשם אחראי למשעו וכשיר לעמוד לדין ואף לא נטענה טענה בעניין זה על-ידי ב"כ הנאשם 1.

אף בעניינו של הנאשם 2, ניתן ללמידה על רקע פסיכיאטרי זוatta כולה מהמרשם הפלילי שלו. מהמרשם הפלילי עולה כי ביום 14.03.2018 הליך פלילי שנפתח כנגד הנאשם 2 הסטיים מחמת כך שהנאשם 2 לא היה מסוגל לעמוד לדין בשל מחלת נפש.

בחינת נסיבותיהם האישיות של הנאים נתתי דעתך גם לכך שהם נעדרי תמייה משפחתיות וגם לגילם הצער (בעיקר של הנאשם 1), על ההשלכות שיש לכך בעניין הקושי לריצוי המאסר.

בתוך מתחם העונש ההולם נתתי דעתך גם לשיקולי ההרתעה הנדרשים בסוג זה של עבירות ולבסוף הפלילי של הנאים.

לנאשם 1 הרשעה קודמת בגין עבירות אiomים בגין נידון למאסר בפועל.

לנאמן 2 שבעה רישומים קודמים (לא כולל התקיק שנסגר מחלוקת מצב נפשי) בגין עבירות רכוש ואלימות לרבות כלפי שוטרים.

15. כאמור, לשני הנאים מאסר מוותנה בר הפעלה. בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, נכון היה להורות על הפעלה במצטבר של עונשים אלה לעוני המאסר שיגזרו על הנאים, ואולם מצאי לחופף את עוני המאסר המותנים באופן חלקי לעוני המאסר שיוטלו על הנאים בתיק זה נכון לקיחת האחריות עליו-דם ונוכח הקושי אותו תיארתי בריצוי המאסר.

16. על פני הדברים, היה מקום להטיל על הנאים 1 עונש כולל מזה של הנאים 2 וזאת בשים לב לכך שהוא צער יותר ועברית הפלילי דל יותר, ואולם המאסר מוותנה של הנאים 1 הוא בן 6 חודשים בעוד שהמאסר מוותנה של הנאים 2 הוא בן 3 חודשים. נכון האמור, ובשים לב לעובדה שהשניים פעלו יחד במשותף באירוע, לא מצאי בסופו של יומם לעורוך הבדיקה בענישה הכלולית שתוטל על שני הנאים.

16. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

הנאם 1:

א. 15 חודשים מאסר.

ב. אני מפעיל מאסר מוותנה בן 6 חודשים מת"פ 18-05-52355 בתחילת ש-3 חודשים ירצוץ במצטבר ו-3 חודשים ירציצו בחופף לעוני המאסר שהוטל על הנאים במסגרת תיק זה.

סך הכל ירצה הנאים 18 חודשים בפועל החל מיום המעצר.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאים לא יעברו עבירה אלימות או רכוש מסווג פשע.

ד. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאים לא יעברו עבירה אלימות או רכוש מסווג עונן (למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב).

ה. פיצוי למ洋洋 ע"ת 1 ש' ו' על סך 2,000 ₪.

הפיizio ישולם תוך 8 חודשים מהיום.

הנאשם 2:

א. 16 חודשים מאסר.

ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 49062-05-15 באופן שחודשים ירצו במצטבר וחודש ירצה בחופף לעונש המאסר שהוטל על הנאשם במסגרת תיק זה.

סעיף הכל ירצה הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל החל מיום המעצר.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסווג פשע.

ד. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירה אלימות או רכוש מסווג עוון (למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב).

ה. פיצוי למתלון ע"ת 1 ש' ו' על סך 2,000 ₪.

הפיוצוי ישולם בתוך 8 חודשים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן והודיע היום, ח' טבת תשפ"א, 23 דצמבר 2020, בנסיבות
הצדדים.